

Sygn. akt III RC 399/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 03 października 2019 roku

Sąd Rejonowy w Tczewie III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący Sędzia Dorota Klukowska

Protokolant Monika Błaszcz

po rozpoznaniu w dniu 03 października 2019 roku w Tczewie

na rozprawie

sprawy z powództwa K. K., małoletniej N. K.

reprezentowaną przez przedstawicielkę ustawową K. K.

przeciwko T. N.

o ustalenie ojcostwa i roszczenia z tym związane

I. ustala, iż T. N. ur. (...) w T., syn T. i Z., pesel (...), jest ojcem małoletniej N. K., ur. (...) w T., córki K. K., której akt urodzenia został sporządzony w Urzędzie Stanu Cywilnego w T. pod numerem (...);

II. ustala, iż małoletnia nosi nazwisko (...);

III. ogranicza T. N. władzę rodzicielską nad małoletnią N. K. do współdecydowania o istotnych sprawach dziecka dotyczących wyjazdów małoletniej za granicę na okres powyżej 1 miesiąca;

IV. zasądza od pozwanego T. N. na rzecz małoletniej powódki N. K. kwotę 1000 zł (tysiąc złotych) miesięcznie tytułem alimentów płatną do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki K. K. do 5-go dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 31 maja 2019 roku;

V. zasądza od pozwanego T. N. na rzecz powódki K. K. kwotę 2000 zł (dwa tysiące złotych) tytułem pokrycia wydatków związanych z ciążą i porodem oraz kosztów 3 miesięcznego utrzymania matki w okresie porodu;

VI. oddała powództwo w pozostałym zakresie;

VII. zasądza od pozwanego T. N. na rzecz Skarbu Państwa – kasa Sądu Rejonowego w Tczewie kwotę 2000 zł (dwa tysiące złotych) z tytułu kosztów sądowych, uznając je za uiszczone do kwoty 2000 zł i odstępuje od obciążania pozwanego tymi kosztami w pozostałym zakresie;

VIII. zasądza od pozwanego T. N. kwotę 480 zł (czterysta osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego na rzecz małoletniej powódki N. K.;

IX. wyrokowi w punkcie IV nadaje rygor natychmiastowej wykonalności;

Sygn. akt III RC 399/18

UZASADNIENIE

K. K., działając w imieniu małoletniej N. K., jako jej przedstawicielka ustawowa, wniosła przeciwko T. N. pozew o: ustalenie, że ojcem małoletniej N. K. jest pozwany T. N.; o zasądzenie od pozwanego na jej rzecz kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych; o rozpoznanie sprawy również pod nieobecność jej i jej pełnomocnika; o wydanie wyroku zaocznego w przypadkach prawem określonych; o przeprowadzenie wymienionych dowodów; o zasądzenie od pozwanego na rzecz małoletniej N. K. po 1000zł miesięcznie tytułem częściowego ponoszenia przez pozwanego kosztów utrzymania i wychowania córki, przy czym kwota ta ma być płatna do dnia 10-tego każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat do rąk matki małoletniej K. K..

Ponadto K. K. wniosła o nadanie małoletniej N. K. nazwiska matki; o ograniczenie pozwanemu władzy rodzicielskiej nad małoletnią N. K. do prawa współdecydowania o wyjazdach małoletniej za granicę powyżej 1 miesiąca; o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kwoty 1372zł tytułem zwrotu połowy wydatków poniesionych przez powódkę w związku z ciążą i porodem oraz kwoty 1459zł tytułem zwrotu połowy wydatków poniesionych przez powódkę na wyposażenie córki w środki pozwalające zaspokoić jej potrzeby w początkowym okresie życia (wyprawka).

W uzasadnieniu wskazała m.in., iż strony poznały się pracując w Komendzie Powiatowej Policji w T.. W trakcie trwania związku strony współżyły fizycznie. W lutym 2018r. powódka zaszła w ciążę. T. N. został poinformowany o ciąży.

K. K. argumentowała, iż tak jak wskazano to już w sprawie IIIRC 23/19 średni miesięczny koszt utrzymania małoletniej N. K. wynosi łącznie około 2274zł. Udział małoletniej w kosztach mieszkaniowych wynosi około 345zł. (pozew – k. 3-5, zmiana powództwa – k. 79-81, pismo przygotowawcze – k. 143, stanowisko powódki – k. 212-212v)

T. N. uznał ojcostwo w stosunku do małoletniej N. K.. Wnosił o to by małoletnia nosiła nazwisko matki. Nie miał nic przeciwko ograniczeniu mu władzy rodzicielskiej. Uznał powództwo w zakresie alimentów do kwoty 600zł miesięcznie.

T. N. wniósł o oddalenie pozwu w zakresie żądania kwoty 1372zł tytułem zwrotu połowy wydatków poniesionych przez powódkę w związku z ciążą i porodem oraz w zakresie żądania kwoty 1459zł tytułem zwrotu połowy wydatków poniesionych przez powódkę na wyposażenie córki w środki pozwalające zaspokoić jej potrzeby w początkowym okresie życia (wyprawka). Odnośnie pierwszej kwoty wskazał, iż nie jest w stanie jej zapłacić z uwagi na ciężką sytuację materialną, ponadto kwota ta została znacznie zawyżona. Odnośnie drugiej kwoty wskazał, iż zgodnie z postanowieniem Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 06.11.2018r., w którym to Sąd postanowił zasądzić od niego kwotę 900zł tytułem kosztów wyprawki, kwota ta została w całości zapłacona przez niego. W związku z czym uważa, iż sprawa zwrotu połowy kosztów wyprawki została rozstrzygnięta przez Sąd dnia 06.11.2018r.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew wskazał m.in., iż jest w stanie ponosić koszty alimentów na córkę w kwocie 600zł miesięcznie. Błędne jest przyjęcie, iż zarabia około 5000zł miesięcznie oraz, że podejmuje się jakichkolwiek dodatkowych prac zarobkowych. Pracując na pełen etat i dzieląc się po połowie opieką nad dwójką małoletnich dzieci z poprzedniego małżeństwa tj. F. N. lat 10 i Mają N. lat 7 jest to całkowicie niemożliwe. Dodatkowo jego stan zdrowia wyklucza podejmowanie jakichkolwiek prac fizycznych ze względu na poważne schorzenia kręgosłupa. Wskazał, iż łączny miesięczny koszt jego utrzymania wynosi około 6110zł. (stanowisko pozwanego – k. 137v, 212v, odpowiedź na pozew – k. 149-151, 184-186).

Sąd postanowieniem z dnia 11 lipca 2019r. w trybie zarządzenia tymczasowego udzielił zabezpieczenia powództwa o roszczenie alimentacyjne w ten sposób, że zobowiązał pozwanego T. N. dołożenia na rzecz małoletniej powódki: N. K. kwoty po 1000zł (słownie: tysiąc złotych) miesięcznie, płatnej do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki K. K., do 5-go dnia każdego miesiąca, z góry z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od 31 maja 2019 r. - do czasu prawomocnego zakończenia postępowania w sprawie. (postanowienie – k. 146-147).

Sąd ustalił, co następuje:

Sąd Rejonowy w Tczewie postanowieniem z dnia 06 listopada 2018r. w sprawie IIIRCo 44/18 zabezpieczył przyszłe roszczenia alimentacyjne K. K. poprzez zobowiązanie T. N. do zapłaty kwoty po 500 zł (słownie: pięćset złotych) miesięcznie tytułem kosztów utrzymania dziecka w okresie pierwszych trzech miesięcy po jego urodzeniu, przy czym poszczególne raty będą płatne odpowiednio: pierwsza będzie płatna w terminie 5 dni od daty urodzenia dziecka, a następne będą płatne w terminie do 05-go dnia każdego miesiąca następującego po miesiącu urodzenia się dziecka z góry z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia w terminie w płatności którejkolwiek z rat oraz do zapłaty ponadto kwoty 900 zł (słownie: dziewięćset złotych) tytułem kosztów utrzymania dziecka płatnej w dacie urodzenia dziecka. Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 14 listopada 2018r.

Sąd ustalił wówczas, iż koszt utrzymania dziecka w okresie pierwszych trzech miesięcy po jego urodzeniu wynosić będzie 880zł miesięcznie w tym: odzież – średnio 300zł miesięcznie, wydatki na zdrowie – 60zł miesięcznie (w tym herbatki, środki na kolki), artykuły chemiczne i kosmetyki (w tym pampersy) – 200zł miesięcznie, benzyna – 20zł miesięcznie, udział w opłatach mieszkaniowych – 300zł miesięcznie.

Sąd do jednorazowych kosztów utrzymania dziecka tzw. wyprawki (w której udział pozwanego wyliczył na 900zł) zaliczył koszty zakupu siedziska dla dziecka, łóżeczka, materaca, pościeli, prześcieradła, przewijaka, wózka.

W tamtym czasie strony miały zbliżone dochody. T. N. i K. K. zatrudnieni byli w Komendzie Powiatowej Policji w T. na stanowisku policjantów.

(dowód: pozew wraz z pismem go precyzującym, spisy kosztów utrzymania, potwierdzenia transakcji, zawiadomienie o zmianie wysokości opłat, kopia dowodu osobistego, zaświadczenie lekarskie – k. 3-15, 23 akt IIIRCo 44/18, postanowienie wraz z zarządzeniem – k. 49, 52 akt IIIRCo 44/18, odpowiedź na pozew, kopia dowodu osobistego – k. 27-30 akt IIIRCo 44/18, zaświadczenia o dochodach, karta przebiegu ciąży, umowa najmu mieszkania wraz z załącznikiem - k. 32-49 akt IIIRCo 44/19, zeznania powódki – k. 42-45 od godz. 00:16:40 do godz. 00:55:35 akt IIIRCo 44/19, zeznania pozwanego – k. 45-47 od godz. 00:57:18 do godz.01:36:15 akt IIIRCo 44/18; uzasadnienie orzeczenia - k. 47 od godz. 01:38:25 do godz.01:53:19 akt IIIRCo 44/18).

Sąd Rejonowy w Tczewie wyrokiem z dnia 28 marca 2019r. w sprawie IIIRC 23/19 oddalił pozew małoletniej N. K. przeciwko T. N. o alimenty. Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 19 kwietnia 2019r.

(dowód: pozew z załącznikami, zawiadomienie o zmianie wysokości opłat, postanowienie, wyrok wraz zarządzeniem – k. 3-15, 20, 22, 36, 38 akt IIIRC 23/19, zeznania stron – k. 34-35 akt IIIRC 23/19)

K. K. i T. N. w okresie koncepcyjnym współżyli z sobą.

Małoletnia N. K. urodziła się w dniu (...)

Pozwany T. N. jest ojcem małoletniej N. K.. Rodzice małoletniej nie doszli do porozumienia w sprawie jej szczepień.

(dowód: zeznania przedstawicielki ustawowej – k. 66-67 od godz. 00:01:59 do godz. 00:25:51 w zw. z k. 138v od godz. 00:41:04 do godz. 00:50:56, zeznania pozwanego - k. 67-68 od godz. 00:25:51 do godz. 00:44:05 w zw. z k. 138 od godz. 00:23:31 do godz. 00:35:34, odpis zupełny aktu urodzenia – k. 7, sprawozdanie z badań genetycznych wraz z protokołem pobrania materiału biologicznego i stwierdzenia tożsamości – k. 131-135, karta informacyjna leczenia szpitalnego – k. 200, wskazówki pielęgniarские – k. 202, wyniki badań – k. 203-208)

Małoletnia N. K. zamieszkuje z matką K. K. w dwupokojowym mieszkaniu, które jest własnością jej matki. Posiada bardzo dobre warunki mieszkaniowe. Małoletnia ma skłonność do atopii, wymaga stosowania leków i preparatów specjalistycznych, dobrej jakości pampersów. Jest kąpana w emolientach (produktach nawilżających), a po kąpieli jest nimi sparowana. Wymaga wymiany pampersów około 13 razy na dobę.

W skład miesięcznych kosztów utrzymania małoletniej powódki wchodzi: pampersy – 400zł, mleko modyfikowane – 200zł, inne produkty żywnościowe – 200zł, art. chemiczne i kosmetyki – 150zł, odzież – 250zł, leki, wizyty lekarskie

– 175zł, udział w opłatach mieszkaniowych – 345zł. Za szczepionki dla małoletniej jej matka zapłaciła 1300zł. K. K. planuje uczęszczać z córką na basen.

(dowód: zeznania przedstawicielki ustawowej – k. 164 od godz. 00:25:49 do godz. 00:37:01, sprawozdanie kuratora – k. 64, faktury i paragony – k. 83-128, zaświadczenia lekarskie – k. 175)

Pozwany T. N. zatrudniony jest w Komendzie Powiatowej Policji w T.. W okresie od stycznia do sierpnia 2019r. z wykonywanej pracy osiągnął dochód w łącznej wysokości 41.617,66zł. Pobiera kwotę około 100zł na dojazd do pracy.

Pozwany wynajmuje mieszkanie wraz z garażem od swoich rodziców, za co płaci im 1000zł miesięcznie, przy czym rodzice zawiesili mu płatność tej kwoty do 30 września 2019r. Poza tym płaci czynsz w wysokości 270zł miesięcznie, za telefon 30zł miesięcznie, za telewizję 82zł miesięcznie, za prąd 100zł co dwa miesiące. Pozwany mieszka sam. Mieszka w T..

T. N. posiada na utrzymaniu dwoje dzieci z poprzedniego związku. Dzieci mają 7 i 10 lat. Pozwany ma zasądzone alimenty na starsze dzieci w kwocie po 400zł miesięcznie (łącznie 800zł). Poza tym wydaje na ich utrzymanie od 800zł do 1000zł miesięcznie. Spędził z nimi ferie zimowe w górach, poprzednie wakacje we W.. Koszt tych wyjazdów pokrywał pozwany. Dzieci te przez trzy noce przebywają u swojej matki, a przez jedną u pozwanego. U ojca spędzają około 14-15 dni w miesiącu. Pozwany odbiera je ze szkoły. Dzieci spędzają u niego dzień, po czym na noc idą do matki. Jak są u ojca to śpią u niego w jego wynajmowanym mieszkaniu.

T. N. posiada działkę budowlaną o wartości 100.000 zł. Spłaca pożyczkę zaciągniętą w miejscu zatrudnienia – na załatwienie formalności związanych z budową domu w wysokości 25.000 zł - z miesięczną ratą w wysokości 1.048zł. Jest w trakcie budowy domu. Dom buduje firma. Dnia 29 czerwca 2019r. matka pozwanego - Z. N. darowała mu kwotę 9.000zł, a dniu 25 czerwca 2019r. ojciec przelewał na jego konto kwotę 2.000zł.

Pozwany nie leczy się przewlekle. Ma problemy z kręgosłupem. Uczęszcza na rehabilitacje. Nie posiada zaświadczenia o niezdolności do pracy ani o uszczerbku na zdrowiu.

T. N. nie pracuje dorywczo. Wcześniej – nieodpłatnie - zdarzało się, że podejmował prace budowlane, związane z ocieplaniem budynków, kładzeniem kostki. Nie prowadzi własnej firmy, ani nie jest w żadnej zatrudniony.

Pozwany nie uczestniczy w opiece i wychowaniu powódki. Pomimo zaproszeń do odwiedzin małoletniej kierowanych do niego przez matkę małoletniej, nie odwiedza jej.

T. N. uiszczył kwoty wynikające z postanowienia z dnia 06 listopada 2018r. wydanego w sprawie sygn. akt IIIRCo 44/18.

(dowód: zeznania pozwanego - k. 138-138v od godz. 00:23:31 do godz. 00:41:04, k. 164v od godz. 00:41:25 do godz. 00:50:16, zeznania przedstawicielki ustawowej – k. 163-164 od godz. 00:23:42 do godz. 00:50:16, dokumentacja medyczna – k. 152-159, potwierdzenia przelewu – k. 161, 187-194, zaświadczenie o dochodach – k. 162, wydruki sms – k. 171-174)

Przedstawicielka ustawowa K. K. zatrudniona jest w Komendzie Powiatowej Policji w T. z miesięcznym wynagrodzeniem w wysokości 3869,90zł brutto. Od 17 listopada 2018r. jest na urlopie rodzicielskim z uposażeniem w wysokości 80% dotychczasowego. Na urlopie macierzyńskim będzie przebywała do listopada 2019r. Po powrocie do pracy będzie otrzymywać wynagrodzenie w wysokości około 3500zł netto miesięcznie. W związku z pełnieniem służby doznała urazu palców IV i V ręki lewej oraz urazu odcinka 1-k kręgosłupa ze stłuczeniem głównie kości guzicznej. W miejscu pracy wzięła kredyt w wysokości 20.000zł, z miesięczną ratą spłaty w wysokości około 600zł. Ponadto spłaca kredyt hipoteczny zaciągnięty na 25 lat, z miesięczną ratą spłaty w kwocie 730zł oraz kredyt na zakup towarów i usług zaciągnięty w wysokości 2.848zł. Za czynsz płaci 670zł miesięcznie, za prąd 160zł co dwa miesiące, za gaz 100zł-120zł co dwa miesiące, za telewizję – 30zł miesięcznie, za telefon – 25zł miesięcznie. Na paliwo wydaje 80zł miesięcznie. Jest współwłaścicielką samochodu, którego wartość wynosi około 10.000zł. Za swoje dodatkowe ubezpieczenie płaci

70zł, a za ubezpieczenie małoletniej N. 15zł. Na wyżywienie K. K. potrzebuje 400zł, na artykuły chemiczne 150zł. Nie leczy się na choroby przewlekłe.

(dowód: zeznania przedstawicielki ustawowej – k. 138-139 od godz. 00:51:24 do godz. 00:50:56, sprawozdanie kuratora – k. 64, zaświadczenie o dochodach – k. 145, orzeczenie – k. 176-179, zawiadomienie o orzeczeniu – k. 180-181, umowa o kredyt – k. 182)

W skład wydatków związanych z ciążą i porodem oraz kosztów 3 miesięcznego utrzymania matki w okresie porodu wchodzi: - badanie B. – 82zł, badanie genetyczne USG – 250zł, badanie genetyczne PAPA w celu wykrycia ewentualnych wad rozwojowych – 370zł, witaminy – 500zł, opakowanie luteiny – 20,24zł, herbatki babylove wspomagających laktację – 36zł, wkładki laktacyjne – 20zł, laktator – 130zł, dwa biustonosze dla kobiet karmiących – 100zł, dwie koszule do karmienia i szlafrok na pobyt w szpitalu – 150zł, wkładki higieniczne poporodowe – 40zł, laktosan mama – 80zł, maść P. – 33,99zł, lek na zgagę P. – 3,31zł, czopki w związku z hemoroidami – 26,99zł, maść M. – 37,98zł, kwas foliowy – 7zł, lek paracetamol doz blister na bóle – 4,99zł, tabletki J. – 18,75zł, bielizna poporodowa jednorazowa – 13,99zł, podpaski na noc – 2,99zł, lek przeciwgrzybiczy – 25,99zł, lek D. – 13,50zł, lek O. max – 7zł, lek laktasid femina emulsja – 10,19zł, podkłady higieniczne – ok. 7zł, oddychające podkłady poporodowe – 12,99zł, lek macmirror complex – 32,99zł.

W skład tzw. wyprawki dla małoletniej wchodzi: - trzy koszulki bawełniane – 40,50zł, trzy sztuki bodów dziecięcych – 27zł, trzy kaftaniki z długim rękawem – 49,50zł, trzy kaftaniki z krótkim rękawem – 49,50zł; trzy sztuki śpioczków – 39zł, dwie czapeczki – 20zł, zimowe sweterki/blizki – 60zł, skarpetki – 20zł, kombinezon zimowy – 100zł, cztery śliniaki – 35zł, śpiwór do wózka – 60zł, szalik – 15zł, kocyk – 45zł, rękawiczki – 8zł, dwa rożki – 63,96zł, 10 pieluch flanelowych – 60zł, 10 pieluch tetrowych – 70zł, podkład z gumką – 13,42zł, wanienska – 30zł, dwie sztuki ręczników z kapturkiem – 80zł, trzy sztuki myjek frotte – 18zł, termometr do mierzenia temperatury wody – 15zł, torba podręczna na rzeczy dziecka – 50zł, waciki, gaziki do przemywania oczu – 3,49zł, patyczki higieniczne – 10zł, krem pielęgnacyjny bambino – 9,29zł, krem na odparzenia S. – 30zł, mydło do ciała dla niemowląt – 6zł, oliwka do pielęgnacji ciała bambino – 11,29zł, szampon – 11,29zł, puder – 7zł, płyn do kąpieli – 15zł, nożyczki dla niemowląt – 15zł, szczotki do włosów dla niemowląt – 15zł, hipoalergiczny płyn do prania dla niemowląt – 35zł, dwie komody na rzeczy dziecka – 308zł, inhalator – 200zł, zestaw butelek ze smoczkami (...) 200zł, dwie sztuki smoczków do karmienia – 30zł, dwie sztuki smoczków uspokajających – 30zł, sól fizjologiczna w ampulkach do czyszczenia oczu – 9,99zł, roztwór wody morskiej do czyszczenia nosa – 17,99zł, aspirator do czyszczenia nosa – 50zł, termometr bezdotykowy – 89zł, lek na kolki S. – 10zł, herbatki na kolki – 30zł, paracetamol w czopkach – 10zł, sudokrem – 19,99zł.

(dowód: spis kosztów – k. 15-17, paragony, faktury, rachunki – k. 18-42, 50-59, karta informacyjna leczenia szpitalnego – k. 43, wskazówki pielęgniarstwa – k. 44, zalecenia pielęgniarstwa – k. 45, karta wyprawkowa – k. 46-49)

Sąd zważył, co następuje:

Sąd oparł powyższe ustalenia faktyczne na zebranych w toku postępowania materiale dowodowym tj. na zeznaniach powódki i przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki - w osobie K. K. oraz pozwanego T. N., jak również na opinii sporządzonej przez Instytut (...) w W., na dowodach z dokumentów zgromadzonych w toku niniejszego postępowania oraz w ramach postępowań prowadzonych pod sygnaturami akt IIIRCo 44/18 i (...) 23/19.

Sąd zeznania K. K. dotyczące tego, że pozwany – poza wynagrodzeniem, które otrzymuje z KPP w T., zarabia jeszcze na budowach, a jego możliwości zarobkowe wynoszą około 7-8 tys. zł miesięcznie, uznał za gołosłowne. K. K. na poparcie swoich twierdzeń nie przedłożyła żadnych dowodów, ani nawet nie składała wniosków dowodowych – za takowy Sąd nie uznał prośby zawartej w piśmie z dnia 02 września 2019r. (k. 169-170) dotyczącej przesłuchania byłej żony pozwanego S. J. lub matki powódki Z. K., albowiem pełnomocnik powódki nie doprecyzował charakteru tego pisma mimo wezwania Sądu. Sąd z uwagi na to, że K. K. w toku postępowania korzystała z pomocy profesjonalisty uznał, że nie ma konieczności udzielania jej pouczeń w kwestii składania wniosków dowodowych. Poza powyższym przekonywująca jest argumentacja pozwanego w tym zakresie, że nie ma możliwości podejmowania dodatkowego zatrudnienia z uwagi na pracę w KPP w T. oraz ze względu na sprawowanie opieki nad jego dziećmi pochodzącymi z

małżeństwa, nad którymi – czego z kolei nie kwestionowała K. K. – sprawuje pieczę przez około 14-15 dni w miesiącu. K. K. również w żaden sposób nie wykazała, iż pozwany fikcyjnie wynajmuje mieszkanie od swoich rodziców oraz, że aktualnie mieszka u swojej partnerki. Te zeznania Sąd uznał także za gołosłowne.

Sąd dał też wiarę zeznaniom pozwanego T. N. co do jego aktualnej sytuacji życiowej, zwłaszcza tego, że poza powódką na swoim utrzymaniu ma jeszcze dwoje małoletnich dzieci, na które poza zasądzonymi alimentami w wysokości 800zł miesięcznie, łoży dodatkowo 800-1000zł miesięcznie, że zajmuje się dziećmi przez około 14-15 dni w miesiącu, przy czym z reguły - w tym czasie - w ciągu dnia przebywają u niego, a na noc zazwyczaj idą do swojej matki, że poza dochodem z pracy w Komendzie Powiatowej Policji w T., nie ma innych źródeł dochodu, co do kosztów jego utrzymania oraz odnośnie spłacanych kredytów, albowiem zeznania te są jasne, spójne i korespondują z pozostałym materiałem dowodowym. W tym miejscu wskazać należy, iż Sąd do kosztów utrzymania pozwanego nie zaliczył spłacanych przez niego rat kredytów, albowiem zobowiązania alimentacyjne mają pierwszeństwo przed wszystkimi innymi.

Sąd uznał za w pełni wiarygodne dokumenty, z których przeprowadził dowód, gdyż ich autentyczność i prawdziwość nie budziła wątpliwości. Dokumenty te zostały zgromadzone w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami prawnymi, a także mają charakter kompletny. Wiarygodność tych dokumentów nie była w toku postępowania kwestionowana przez żadną ze stron. Odnośnie kserokopii dokumentów należy wskazać, iż strony ich nie kwestionowały i nie domagały się złożenia oryginałów przez stronę przeciwną.

Jedną z okoliczności spornych było ojcostwo małoletniej N. K.. Pozwany mimo, iż nie zaprzeczał, że dochodziło pomiędzy nim, a K. K. w okresie koncepcyjnym do współżycia, to swoje stanowisko w sprawie uzależniał od jednoznacznego ustalenia kwestii jego ojcostwa w toku badań genetycznych DNA. K. K. natomiast od początku twierdziła, że pozwany jest ojcem małoletniej powódki, że w okresie koncepcyjnym współżyła tylko z pozwanym. Wobec powyższego Sąd uznał za konieczne dopuszczenie dowodu z badań DNA na okoliczność pochodzenia małoletniej N. K. od pozwanego T. N..

Sporządzona przez Instytut (...) w W. opinia jest profesjonalna i wiarygodna. Ustalenia biegłych oparte zostały o zebrany w sprawie materiał dowodowy, badanie przeprowadzono stosując metody: izolacji DNA, enzymatycznej amplifikacji (...) fragmentów DNA, ocenę długości fragmentów DNA i genotypowanie, przy czym analizę wyników przeprowadzono przy użyciu programów komputerowych GeneScan i G.. Wszystkie badania przeprowadzono w obecności kontroli dodanej i kontroli ujemnej, otrzymując prawidłowe dla nich wyniki. Badania przeprowadzono zgodnie z procedurą badawczą PB-01 „Badanie DNA w mono i multipleksowych systemach (...) wydanie III z dnia 18.04.2016r. Zdaniem Sądu brak jest podstaw, aby podważać wiarygodność i fachowość wydanej w tej sprawie opinii. Opinia ta zasługuje na uwzględnienie w pełnym zakresie. Żadna ze stron w toku postępowania nie kwestionowała wniosków z niej wynikających.

Zgodnie z art. 85 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego zwanego dalej krio, domniemywa się, że ojcem dziecka jest ten, kto obcował z matką dziecka nie dawniej niż w trzechsetnym, a nie później niż w sto osiemdziesiątym pierwszym dniu przed urodzeniem się dziecka, albo ten, kto był dawcą komórki rozrodczej w przypadku dziecka urodzonego w wyniku dawstwa partnerskiego w procedurze medycznie wspomaganey prokreacji.

Zatem mając na uwadze powyższe ustalenia oraz przede wszystkim jednoznaczną treść opinii Instytutu (...) w W. Sąd na podstawie art. 85 § 1 krio ustalił, iż T. N. jest ojcem małoletniej N. K. (pkt I wyroku).

Zgodnie z art. 89 § 2 krio w razie sądowego ustalenia ojcostwa Sąd nadaje dziecku nazwisko w wyroku ustalającym ojcostwo stosując odpowiednio przepisy § 1 tegoż artykułu, zgodnie z którym jeżeli ojcostwo zostało ustalone przez uznanie, dziecko nosi nazwisko wskazane w zgodnych oświadczeniach rodziców, składanych jednocześnie z oświadczeniami koniecznymi do uznania ojcostwa. Rodzice mogą wskazać nazwisko jednego z nich albo nazwisko utworzone przez połączenie nazwiska matki z nazwiskiem ojca dziecka. Jeżeli rodzice nie złożyli zgodnych oświadczeń w sprawie nazwiska dziecka, nosi ono nazwisko składające się z nazwiska matki i dołączonego do niego nazwiska ojca. Z cytowanego przepisu wynika, iż w przypadku sądowego ustalenia ojcostwa o nazwisku dziecka decyduje w pierwszej kolejności zgodne oświadczenie rodziców dziecka. Zgodna wola rodziców jest w zasadzie dla sądu wiążąca,

chyba że strony dokonały wyboru nazwiska nieprzewidzianego w ustawie. W zgodnych oświadczeniach strony mogą więc wskazać albo nazwisko jednego z nich, albo nazwisko utworzone przez połączenie (w dowolnej kolejności) nazwiska matki z nazwiskiem ojca dziecka. W przypadku braku porozumienia rodziców dziecko nosi nazwisko złożone z nazwiska matki i dołączonego nazwiska ojca (nie odwrotnie). Z uwagi na fakt, iż w przedmiotowym postępowaniu K. K. i T. N. byli zgodni co do tego by małaletnia nosiła nazwisko matki tj. (...) Sąd, zobligowany, dyspozycją art. 89 § 2 krio, w punkcie II wyroku ustalił, iż małaletnia będzie nosiła nazwisko (...).

Zastosowanie w niniejszej sprawie ma również przepis art. 93§2 krio, który stanowi, że jeżeli wymaga tego dobro dziecka, sąd w wyroku ustalającym pochodzenie dziecka może orzec o zawieszeniu, ograniczeniu lub pozbawieniu władzy rodzicielskiej jednego lub obojga rodziców. Przepisy art. 107 i art. 109-111 stosuje się odpowiednio. Władza rodzicielska w przypadku sądowego ustalenia ojcostwa przysługuje ojcu z mocy samego prawa, a sąd w wyroku ustalającym pochodzenie dziecka może orzec o zawieszeniu, ograniczeniu lub pozbawieniu władzy rodzicielskiej. Rozstrzygnięcie w tym przedmiocie powinno być podyktowane dobrem dziecka i interesem społecznym. Sąd powinien wszechstronnie zanalizować stosunek ojca do dziecka, zainteresowanie się jego losem przed procesem, wzajemny stosunek rodziców oraz kwalifikacje moralne ojca (komentarz do art. 93 krio H. Ciepła).

Zdaniem Sądu fakt, iż pozwany nie utrzymuje kontaktów z małaletnią N. K., nie uczestniczy w jej życiu, dotąd nie podejmował decyzji w jej sprawach jak również to, że nie mieszka z nią, uzasadnia ograniczenie mu – zresztą przeciwko czemu nie protestował - władzy rodzicielskiej w stosunku do małaletniej do współdecydowania o istotnych sprawach dziecka dotyczących wyjazdów małaletniej za granicę na okres powyżej 1 miesiąca. Pozostałe decyzje dotyczące małaletniej winna samodzielnie podejmować jej matka. K. K. zamieszkuje z małaletnią N., sprawuje nad nią stałą i bezpośrednią pieczę, jest doskonale zorientowana w jej sprawach i potrzebach, zatem daje gwarancję, że będzie podejmować decyzje zgodnie z dobrem małaletniej. Obecna postawa pozwanego wobec małaletniej – to, że chce uczestniczyć w jej wychowaniu (k. 138 od godz. 00:23:31 do godz. 00:35:34) pozwala przypuszczać, że rzeczywiście zamierza on brać udział w życiu małaletniej, wobec czego winien on zdaniem Sądu mieć możliwości podejmowania decyzji związanych z wyjazdami dziecka za granicę na okres powyżej 1 miesiąca, dlatego kierując się dobrem małaletniej orzekł jak w pkt III wyroku.

Sąd, ustalając wysokość kosztów utrzymania małaletniej powódki w zakresie wyżywienia - w tym mleka, pampersów, odzieży, kosmetyków, środków czystości, leków, wizyt lekarskich i udziału małaletniej w opłatach mieszkaniowych uznał, iż wynoszą one tyle, iż matka powódki wskazywała podczas rozprawy w dniu 24 czerwca 2019r. tj. łącznie około 1.700zł (k. 138v od godz. 00:41:04 do godz. 00:50:56). Matka powódki wskazywała, iż na leki i lekarzy potrzeba od 150zł do 200zł, zatem Sąd przyjął, iż średnio jest to kwota 175zł, natomiast na odzież wskazywała, iż jest to kwota 200-300zł, zatem Sąd przyjął, iż średnio jest to kwota 250zł miesięcznie. Tak uznając Sąd miał na uwadze: po pierwsze, że przedstawione przez K. K. wyżej wymienione koszty nie zostały wygórowane, mieszczą się w życiowo uzasadnionych normach i uwzględniają aktualne ceny podstawowych poszczególnych produktów i usług. Poza tym K. K. na co dzień zajmuje się małaletnią N., zabezpiecza jej wszystkie potrzeby i z pewnością jest doskonale zorientowana jakie kwoty konieczne są do zaspokojenia jej usprawiedliwionych potrzeb. A po drugie, sam pozwany w żadnym momencie nie kwestionował tych kosztów, nie wypowiedział się na ich temat. Odnośnie wysokości żądanej kwoty tytułem alimentów wskazywał jedynie, iż nie jest w stanie jej ponieść i uznał ją do kwoty 600zł miesięcznie, jednakże nie odnosił się do wymienionych przez matkę małaletniej powódki wydatków na wyżywienie, pampersy, odzież, kosmetyki, środki czystości, leki, wizyty lekarskie oraz udział w opłatach mieszkaniowych. W tej sytuacji Sąd, mając na uwadze treść art. 230 kpc, który stanowi, iż: Gdy strona nie wypowie się co do twierdzeń strony przeciwnej o faktach, sąd, mając na uwadze wyniki całej rozprawy, może fakty te uznać za przyznane uznał powyższe fakty za przyznane przez pozwanego.

Materialnoprawną podstawą powództwa o zasądzenie alimentów jest art. 133§1 krio, zgodnie z którym do świadczeń alimentacyjnych wobec dzieci zobowiązani są oboje rodzice, niezależnie od tego, czy żyją razem z dzieckiem czy

też oddzielnie. Zakres tego obowiązku wyznaczany jest zaś, stosownie do wskazań art. 135§1 krio, z jednej strony poziomem usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego do alimentacji, z drugiej zaś zarobkowymi i majątkowymi możliwościami osoby zobowiązanej. Oba te czynniki Sąd bierze każdorazowo pod uwagę według stanu istniejącego w chwili orzekania.

W związku z powyższym, oceniając zasadność powództwa o alimenty Sąd miał przede wszystkim na uwadze rozmiar uzasadnionych potrzeb małoletniej powódki N. K., ale także zważył na sytuację majątkową jej matki i przede wszystkim możliwości zarobkowe pozwanego T. N..

Odnosnie usprawiedliwionych potrzeb dziecka należy wskazać, iż usprawiedliwione potrzeby osoby małoletniej definiuje się jako potrzeby, których zaspokojenie zapewni jej odpowiedni do wieku i uzdolnień prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy. Rodzice w zależności od swoich możliwości zobowiązani są zapewnić dziecku środki do zaspokojenia jego potrzeb fizycznych i duchowych (wyżywienie, mieszkanie, odzież, środki higieny osobistej, leczenie w razie choroby), a także środki wychowania, kształcenia, dostarczania rozrywek i wypoczynku. Przy ocenie, która z potrzeb powinna być uznana za usprawiedliwioną należy brać z jednej strony możliwości finansowe rodziców, z drugiej zaś zakres i rodzaj potrzeb.

W realiach niniejszej sprawy usprawiedliwione koszty związane z utrzymaniem małoletniej N. K. Sąd ustalił, jak wyżej wskazano, na kwotę około 1.700zł miesięcznie w tym wyżywienie – około 400zł, pampersy – 400zł, środki czystości – 150zł, odzież – 250zł, leki i wizyty lekarskie – 175zł, udział małoletniej w opłatach mieszkaniowych - 345zł. Do kosztów utrzymania małoletniej dochodzą jeszcze wydatki na jej szczepienia, za co jej matka zapłaciła 1.300zł oraz wydatki na basen. Sąd tych wydatków jednak nie zaliczył do usprawiedliwionych kosztów utrzymania małoletniej, albowiem odnośnie szczepień strony nie potrafiły dość do porozumienia, a że są one również finansowane przez NFZ nie ma podstaw by koszty z nimi związane zaliczyć do niezbędnych kosztów utrzymania dziecka, a odnośnie kosztów basenu wskazać trzeba, iż dopiero są plany uczęszczania z małoletnią na basen, natomiast alimenty ze swej istoty służą do zaspokajania bieżących potrzeb, a nie tych, które dopiero powstaną.

Oceniając natomiast możliwości płatnicze pozwanego Sąd miał przede wszystkim na uwadze, że pozwany T. N. zatrudniony jest jako funkcjonariusz w Komendzie Powiatowej Policji w T., gdzie osiąga dochód w średniej wysokości 4.800-5.000zł netto miesięcznie. Kwota ta wynika bezpośrednio z przedłożonego przez pozwanego zaświadczenia o dochodach (k. 197). Sąd obliczając ją zsumował dochody, które pozwany uzyskał za okres od stycznia do sierpnia, a następnie uzyskana kwotę podzielił przez 8 miesięcy, co dało wynik 4.202zł netto miesięcznie, a następnie do kwoty tej dodał sumę uzyskanych przez pozwanego dodatkowych dochodów w okresie od stycznia do lipca (tj. kosztów dojazdów, tzw. trzynastki, wyrównania wynagrodzenia, równowartości umundurowania, nagrody motywacyjnej oraz prania) tj. kwotę 7.994,60zł podzieloną przez 12 miesięcy, co dało dodatkową kwotę 666zł miesięcznie. W tym miejscu zaznaczyć należy, iż Sąd tak licząc dochody pozwanego, obliczył je na jego korzyść, albowiem nie jest przecież wykluczone, że w kolejnych miesiącach tj. od sierpnia do końca roku, pozwany nie otrzyma dodatkowych kwot, poza wynagrodzeniem. Natomiast już sama wysokość dochodu pozwanego z wykonywanej pracy przekonuje, iż jest on w stanie łożyć alimenty na rzecz powódki w wysokości po 1000 złotych miesięcznie, bowiem alimenty te pochłoną tylko około 20% jego dochodów.

W tym miejscu odnosząc się do stanowiska pozwanego o braku po jego stronie możliwości uiszczania alimentów wyższych niż w kwocie 600 zł miesięcznie wskazać trzeba, iż obowiązek alimentacyjny wobec małoletniego dziecka wyprzedza inne obowiązki czy zobowiązania rodziców wobec innych osób. Należy tu bowiem wskazać, iż żaden przepis prawa nie zwalnia nawet najuboższych czy znajdujących się w trudnej sytuacji majątkowej czy życiowej rodziców od stałej alimentacji na rzecz małoletnich dzieci, które nie są w stanie utrzymać się samodzielnie. Jest wręcz przeciwnie – nawet trudna sytuacja materialna rodziców nie zwalnia ich od obowiązku świadczenia na potrzeby dzieci. Zmuszeni są oni dzielić się z dziećmi nawet bardzo szczupłymi dochodami, chyba że takiej możliwości są pozbawieni w ogóle, co oczywiście w niniejszej sprawie (gdzie pozwany jest osobą, która nie posiada żadnych przeciwwskazań do pracy oraz mającą stałe

i wcale nie najniższe dochody) nie ma miejsca. W sytuacjach skrajnych, zwłaszcza o charakterze przejściowym, sprostanie obowiązkowi alimentacyjnemu wymagać nawet może poświęcenia przez rodziców części składników swojego majątku dla zaspokojenia potrzeb dzieci (zobacz w tym zakresie np.: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 marca 2000 roku wydany w sprawie o sygnaturze akt I CKN 1538/99, LEX nr 51629), w związku z czym w realiach niniejszej sprawy – zdaniem Sądu – nie można mówić o braku możliwości podzielenia się przez ojca z córką około 20% swojego obecnego dochodu.

Poza tym Sąd ustalając, iż pozwany winien łożyć na utrzymanie małoletniej N. K. kwotę 1000zł miał na uwadze, iż na dzieci pochodzące z małżeństwa - poza alimentami w wysokości po 400zł miesięcznie - dodatkowo łoży kwotę 800-1000zł miesięcznie. Zatem skoro pozwany na starsze dzieci łoży łącznie po około 1000zł miesięcznie, to Sąd nie widzi żadnych powodów, dla których na utrzymanie małoletniej N. K. miałyby łożyć niższe kwoty. Uwadze Sądu nie mógł umknąć fakt, iż pozwany swój obowiązek alimentacyjny wobec swoich starszych dzieci wypełnia również – aż przez 14-15 dni w ciągu miesiąca - poprzez osobiste starania o ich utrzymanie i wychowanie, co nie występuje w przypadku małoletniej N.. Jednocześnie Sąd musiał mieć na uwadze, iż w orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalone jest, że dzieci pozamałżeńskie nie mogą być gorzej traktowane niż te, które pochodzą z małżeństwa. Zwrócić jeszcze w tym miejscu należy uwagę, iż pozwanemu do września br. rodzice zawiesili zapłatę czynszu za wynajem mieszkania, w związku z czym miał możliwość poczynienia oszczędności, które będzie mógł wykorzystać na utrzymanie dzieci, które winno być dla niego priorytetowe. Dodatkowo o dobrej kondycji finansowej pozwanego świadczy fakt, iż aktualnie buduje on dom. Gdyby przecież nie było go stać na tę budowę, nie podejmowałby się jej, a pozwany nie dość, że budowę rozpoczął, to wciąż ją kontynuuje.

Podsumowując zatem dotychczas poczynione ustalenia i rozważania wskazać należy, iż pozwany ma dochody, by płacić alimenty na rzecz małoletniej N. w wysokości po 1000 złotych miesięcznie, które to i tak pokryją tylko około 60% obecnych, podstawowych i nie wygórowanych – w ocenie Sądu – w świetle zasad doświadczenia życiowego, kosztów utrzymania małoletniej powódki. W pozostałym zakresie obowiązek utrzymania małoletniej spoczywa zaś na jej matce. Udział K. K. w kosztach utrzymania małoletniej N. określono aż na 40% sumy kosztów utrzymania dziecka, mimo że zamieszkuje ona z córką i realizuje swój obowiązek alimentacyjny częściowo także poprzez codzienną pieczę nad nią, jednak – w ocenie Sądu – z uwagi na jej możliwości zarobkowe, fakt, iż poza małoletnią nie ma innych osób na swoim utrzymaniu, taki udział jest zasadny.

W związku z powyższym, Sąd na mocy art. 135 § 1 i 2 kro w związku z art. 133 § 1 kro orzekł jak w punkcie IV i VI sentencji wyroku. Alimenty zasądzono od dnia 31 maja 2019r. tj. od dnia wniesienia pisma zatytułowanego „Zmiana powództwa” (k. 79-82), które de facto zawiera żądanie zasądzenia alimentów od pozwanego na rzecz małoletniej powódki. Sąd oddalił pozew o alimenty w pozostałym zakresie tj. za okres wcześniejszy, albowiem strona powodowa w żaden sposób nie udowodniła, iż istnieją jakiegokolwiek niezaspokojone potrzeby małoletniej N. K. sprzed dnia wniesienia ww. pisma.

Materialno-prawną podstawą powództwa o zasądzenie wydatków związanych z ciążą i porodem jest art. 141§1 krio który stanowi, iż ojciec niebędący mężem matki obowiązany jest przyczynić się w rozmiarze odpowiadającym okolicznościom do pokrycia wydatków związanych z ciążą i porodem oraz kosztów trzymiesięcznego utrzymania matki w okresie porodu.

Koszty utrzymania matki w okresie porodu obejmować mogą koszty jej żywienia, mieszkania, odzieży, środków pielęgnacji i higieny, medykamentów itp. (komentarz do art. 141 krio J. Wierciński).

Ojciec musi sfinansować koszty trzymiesięcznego utrzymania matki dziecka w okresie porodu. Koszty utrzymania obejmują nie tylko koszty odpowiedniego wyżywienia, ale i koszty związane z wynajęciem mieszkania, jeżeli matka dziecka została zmuszona do opuszczenia dotychczasowego miejsca zamieszkania (komentarz do art. 141 krio T. Sokołowski).

Według orzeczenia Sądu Najwyższego z 8 października 1953r. (I C 1261/53, niepubl.) za wydatki związane z ciążą i porodem należy uważać „wszystkie wydatki, które stały się potrzebne wskutek ciąży lub porodu, których by matka dziecka nie miała, gdyby nie była w ciąży albo gdyby nie rodziła”. Za taki wydatek związany z urodzeniem dziecka tradycyjnie uważa się nabycie wózka i wyprawki dla noworodka, a nadto odnowienie pokoju. Do wydatków związanych z porodem zalicza się koszty opieki medycznej nad matką i dzieckiem w trakcie porodu, a nadto koszty zwyczajnego wyposażenia noworodka, niezbędnego mu w początkowym okresie jego życia. (tzw. wyprawki). W praktyce pojęcie wyprawki rozumie się szeroko. Obejmuje ono w szczególności: wózek, łóżeczko lub kołyskę, przewijak, wanienkę, fotelik do samochodu, koszty chrztu (becik), odzieży i pościeli niemowlęcej oraz przedmiotów niezbędnych noworodkowi, takich jak: butelka, smoczek, pieluszki, termometr itp. (wyrok SO w Koninie z 21 marca 2014r., I Ca 77/14).

Wydatki związane z ciążą i porodem wyniosły 2.037,89zł. Sąd w tym zakresie oparł się na zestawieniu przedłożonym przez powódkę k. 15-15v, przy czym uznał, iż wystarczającym byłby zakup 2 sztuk biustonoszy dla kobiet karmiących za łącznie 100zł, jednego opakowania podkładów higienicznych za 6,99zł oraz 8 opakowań witamin za kwotę 500zł (62,50zł x 8 miesięcy) – tak uznając Sąd miał na uwadze, że powódka w żaden sposób nie wykazała by musiała przyjmować jeszcze jedne dodatkowe witaminy, przy czym kobieta w ciąży nie może przyjmować witamin, bez wyraźnego wskazania lekarskiego. Przyjmowanie przecież przez nią dowolnych specyfików mogłoby mieć negatywny wpływ na rozwój płodu.

Wydatki związane z tzw. wyprawką dla małej N. K. – poza wydatkami na zakup siedziska dla dziecka, łóżeczka, materaca, pościeli, prześcieradła, przewijaka, wózka - w których to pozwany uczestniczył zgodnie z orzeczeniem z dnia 06 listopada 2018r., Sąd ustalił na kwotę 2.142,21zł. Sąd w tym zakresie oparł się na zestawieniu przedłożonym przez K. K. – k. 15v-16v, przy czym odliczył od niego pozycje wymienione jako wydane na zakup ww. rzeczy tj. łóżeczka drewnianego, materaca do łóżeczka, pościeli, kołderki z poduszką, prześcieradła frotte, przewijaka i wózka (k. 16) oraz uznał, że małej wystarczyło kupić trzy sztuki koszulek bawełnianych, bodów dziecięcych, kaftaników z krótkimi długim rękawem, dwóch ręczników z kapturkiem. Wymienione przez matkę małej przedmioty mieszczą się w pojęciu wydatków związanych z ciążą i porodem. Należy zważyć, że to pierwsze dziecko K. K., zatem dokonując zakupów kierowała się ona zestawieniem tzw. wyprawki, bowiem sama nie miała doświadczenia w tej kwestii.

Mając powyższe na uwadze Sąd zasądził od pozwanego T. N. na rzecz K. K. kwotę 2000zł tytułem pokrycia wydatków związanych z ciążą i z porodem oraz kosztów jej trzymiesięcznego utrzymania w okresie porodu, które stanowią około 50% tych kosztów. Tak orzekając Sąd miał na uwadze, że Sąd Rejonowy w Tczewie postanowieniem z dnia 06 listopada 2018r. w sprawie IIIRCo 44/18 zabezpieczył przyszłe roszczenia alimentacyjne poprzez zobowiązanie T. N. do zapłaty kwoty 900zł tytułem kosztów utrzymania dziecka w dacie urodzenia dziecka, a kwota ta stanowiła połowę jednorazowych kosztów utrzymania dziecka tzw. wyprawki, w skład której wchodziły koszty zakupu siedziska dla dziecka, łóżeczka, materaca, pościeli, prześcieradła, przewijaka, wózka. Pozwany jest zatem w błędzie sądząc, że roszczenia powódki z art. 141 krio zostały w całości zaspokojone orzeczeniem wydanym w sprawie IIIRCo 44/18, albowiem K. K. miała pełne prawo żądać od pozwanego udziału w pozostałych kosztach wyprawki oraz w kosztach swojego trzymiesięcznego utrzymania. W ocenie Sądu sytuacja finansowa rodziców małej N. K. uzasadnia by powyższe koszty (wynikające z art. 141 krio) ponieśli po połowie. Zatem mając to wszystko na uwadze Sąd, na zasadzie art. 141§1 krio, postanowił jak w punkcie V i VI sentencji.

O kosztach sądowych Sąd orzekł w punkcie VII wyroku na mocy art. 98 § 1 i 2 kpc zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Powódka na mocy art. 96 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2010 r., Nr 90, poz. 594 ze zm.) była zwolniona od kosztów sądowych w całości jako strona dochodząca roszczeń alimentacyjnych. W zakresie, w jakim powódka wygrał proces [1.859,76zł –

wynagrodzenie Instytutu (...) + opłata sądowa - 1000 zł x 12 m (art. 22 kpc) x 5% (art. 13 ust. 1 ustawy o kosztach) = 600zł], kosztami tymi należało obciążyć pozwanego na mocy art. 113 ust. 1 ww. ustawy. W ocenie Sądu, sytuacja materialna pozwanego, konieczność zapłaty kwot wskazanych w pkt IV i V wyroku, uzasadnia odstąpienie od obciążania go tymi kosztami ponad kwotę 2.000zł.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł w punkcie VIII wyroku na mocy art. 108 § 1 kpc w zw. z art. 98 § 1 i 3 kpc oraz §4 ust 1 pkt 5) Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015r. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania. W ocenie Sądu sytuacja majątkowa pozwanego, ani inne okoliczności sprawy, nie uzasadniały odstąpienia od obciążania go kosztami zastępstwa procesowego (pkt VIII).

Ponadto, Sąd na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 kpc nadał wyrokowi w punkcie IV rygor natychmiastowej wykonalności (pkt IX wyroku).